

מחשב

למה כן:

פעם, לא כל כך מזמן, מחשבים ניידים שרדו בקושי שעה ללא חיבור לחשמל והצליחו לפרנס דור שלם של רופאי גב בשל משקלם הכבד, אבל כיום זהו פריט חובה אצל כל סטודנט בשביל העבודות, סיכום ההרצאות והתרגולים. בסך הכול - זה לא מפתיע. רובנו בכל מקרה מקלידים יותר מאשר כותבים בעט, לא?

מהירות ההקלדה מול מהירות הכתיבה היא נושא שנוי במחלוקת ומשתנה בין אדם לאדם, אז לא אכנס כאן להכללות, אבל רובנו אכן מקלידים יותר מהר ממה שאנחנו כותבים בעט. נוסף על כך, המקלדת שלנו לא תתרוקן ברגע קריטי, הכתב ברור בו אוטומטית, ויש אין־סוף כלים שיכולים להוסיף לחוויית ההקלדה ולהבהיר את כוונת הכתיבה שלנו (לינקים לכתבות או מאמרים רלוונטיים, מילונים אונליין למילים קשות, ועוד ועוד). זאת ועוד, בעזרת נפלאות הגוגל דוקס ודומיו אפשר ליצור סיכומים כלליכיתתיים שכוללים את כל החומר והופכים את ההכנה למבחן לקלה יותר.

מיותר לציין שמחשב הוא כלי בלתי נפרד משיעורים טכניים יותר שכוללים הרבה קופיפייסט של למשל, שורות קוד, אבל גם ללומדים מקצועות הומניים המחשב יכול להיות נוח במיוחד.

למה לא:

נתחיל בעובדה הבסיסית - המחשב שלכם, עם וורד ואקסל הנחמדים, מכיל גם דפדפן שיוביל אתכם להסחת דעת כזאת או אחרת. זה יתחיל בערך בוויקיפדיה שאולי קשור בעקיפין להרצאה,

ימשיך לאתר אחר ויסתיים עם קובץ וורד ריק, אפס חומר זכור למבחן, ושיא חדש בבאבלס שלא ינחם אתכם במיוחד. שימוש במחשב מצריך

מרדף תמידי אחרי שקע, שהוא לא דבר מובן מאליו בכל כיתה, וסוללות נוטות להיגמר בדיוק כשצריכים אותן. אבל אפילו אם אתם משקיענים, מקצועיים, ויש לכם כבל מאריך באורך כל שדרות רגר - אם המרצה מחליט לעשות פתאום טבלה מסובכת, גרף, או, רחמנא לצלן, משוואה, לא יהיה לכם סיכוי לעמוד בקצב שלו. סטיב ג'ובס וביל גייטס אולי הובילו אותנו לעולם הדיגיטלי, אבל בשביל ליצור אותו - הם השתמשו בעטים ובנייר, ואולי כדאי גם לכם.

מח

מחברת

למה כן:

כולנו למדנו איך להחזיק עט ועיפרון ואיך לכתוב צ'יק צ'ק בבית הספר, וכך למדו גם הורינו וסבינו. כולנו עשינו עמודי שער יפים, התאמנו על החתימה וקשקשנו בצדדים. כשהתבגרנו, הוספנו ליד הכתב המפותח שלנו גם סימנים חדשים, אלף-בית בשפות זרות וסימנים מתמטיים חדשים, והחלפנו את צבעי הפנדה בקלמר במרקרים בצבעים רדיואקטיביים. אנחנו כבר מכירים ויודעים מה טוב לנו בדף ובעט, מה ברור לנו ומה פחות בכתב, ואיך להעתיק. אם זה לא מקולקל, אז למה לשנות? רק כי אנחנו באוניברסיטה?

הכתיבה ביד היא אישית, קלה לשינוי ולהבהרות במקרה הצורך ומעודדת אותנו לחשוב עצמאית ובצורה עמוקה על מה שאנחנו כותבים. מחקרים כבר

הוכיחו שהכתיבה ביד בכיתה משפרת מאוד את הזיכרון - כשאתם כותבים, אתם נמצאים בדיאלוג עם התוכן של ההרצאה בינכם לבין עצמכם. הדף החלק לא יסיח את דעתכם עם לייקים והודעות וואטסאפ, ולכן מרצים מסוימים עדיין מתעקשים עליו בהרצאות כבודות משקל, אבל הוא גם יכול לבדר ברגעים מתים בשיעור - והקשקושים גם יפתחו לכם את היצירתיות בדרך. גרפים ונוסחאות ייכתבו לכם על הדף במהירות ובטבעיות. מניסיון, אין דרך ללמוד נושא כמו 'מיקרו-כלכלה' בלי הרבה מאוד נייר לשרטוטי עקומות היצע-ביקוש. אין ספק, נייר זה ה-דבר.

למה לא:

"אחי, מה כתבת פה?!" משפט מוכר, לא? כשכותבים הערות ביד, לא רק הבוחנים צריכים להתמודד עם הכתב שלכם, אלא גם אתם, ולפעמים גם החברים שלכם אם אתם משתפים איתם את הסיכומים. יש לכם אחריות לדאוג שתבינו בעתיד את מה שכתבתם, ואם אתם כותבים בראשי פרקים, באיטיות, או סתם לא ברור - אתם בצרות. חוץ מזה, ניירות הולכים לאיבוד בקלות, נמסים בגשם ומתקמטים, ונוסף לכול, החזקת העטים לא נוחה כל כך לאצבעות.

אז מי מנצח?

אין דרך להכריע בקרב הזה. סיכומי מקצועות רבי מלל (הומניים יותר) נכתבים בצורה חלקה במחשב, אבל כך גם נושאים מדעיים. ברור שמתמטיקה קלה יותר בנייר ונושאים נוספים חוץ ממנה. לכן - אני נאלץ להכריז על תיקו. מדובר נטו בהעדפה אישית.